

Žarko Petan

ODGOVOR ČEZ STO LET ALI NIKOLI

SVOBODA

Spominjam se Svobode
 Prijezdila je na belem konju
 Z vihrajočo zastavo v eni
 In s šopkom majskega cvetja v drugi roki
 Bili smo opiti od sladkega zmagošlavja
 In prihodnost se nam je zdela kakor pravljica
 Minila so leta in streznili smo se
 Breme svobode je postajalo čedalje težje
 Okovi svobode čedalje tesnejši
 Koprnili smo po dnevu
 Ko se bomo osvobodili svobode
 Ali postane sleherna svoboda podobna nesvobodi
 Na to vprašanje
 Bomo dobili odgovor čez sto let ali nikoli

LEPŠA PRETEKLOST ALI LUKNJA V GLAVI

Kar se preteklosti tiče sem velik optimist
 Vse kar je za nami sodi v rubriko »dobri stari časi«
 Spomin je pomanjševalno steklo za napake iz minulosti
 Kri in solze so otekle skozi luknjo zvrtno v možgane
 Trpljenje je zbrisano iz zavesti
 Ali vsaj pomanjšano na znosno mero
 Pogled nazaj je podoben čudovitemu razgledu z visoke
 gore
 Moteče podrobnosti so se razblinile v nič
 Od daleč je vse videti urejeno in prav
 Na primer danes sem ranljiv še včeraj sem bil čisto zdrav
 Letos so mi zlomili peruti lani sem še letal visoko kakor
 ptič

POZABLJIVOSTI

Pozabljivost me tare
 Kje so moja očala
 Še malo prej so bila tukaj
 Dobro vem da so bila
 Ne nisem jih pozabil na stranišču

Kje so moji ključi
 Povsod sem pogledal
 Tudi v oba žepa plašča
 Tudi na nočno omarico
 Tudi na mizo v kuhinji
 Ne nisem jih pustil v vratih

Kje je moj klobuk
 Ni ga v omari
 Na obešalniku ne visi
 Nikamor ga nisem dal
 Nikomur posodil
 Ne nimam ga na glavi

Kje
 Kaj se godi
 Zakaj in čemu
 Slabo mi je
 V glavi se mi vrti
 Pomagaj mi
 Ne nisem pozabil dihati

RAD BI...

Rad bi se vrnil na ljubljansko promenado
 Kjer se sprehajajo dekleta iz moje mladosti
 In kjer tramvaj veselo zacinglja preden zavije proti
 Tromostovju
 Rad bi se vrnil v kino Moskva kjer vrtijo sovjetsko
 ljubezensko burko
 O hecnem ljotčiku majorju Buločkinu
 (Prvim djelom prvim djelom samaljoti a djevuški patom)
 Rad bi se vrnil v študentovsko kamrco
 Z lino ki gleda na Vodnikov spomenik na kupe trnovske
 solate

in na lepšo prihodnost ki se je sproti sprevračala
v zateženo preteklost
Rad bi imel spet koga malce rad pa čeprav le za en sam
hip
Zakopal bi ta vzgib globoko na dno spomina
Da bi mi čez pol stoletja in še nekaj let ogrel premrlo
srce
In pognal gosto kri po tesnih žilah
Rad bi zavrtel film daleč nazaj
Od začetka preteklosti do zdaj

SPOMIN NA JUTRI

Če imaš zelo radoveden spomin
Pomniš reči ki se bodo šele zgodile
Jutri ali čez sedem ali čez devetnajst let
Ampak nekoč se bodo zagotovo primerile
Na primer spominjam se
Njenega dokončnega odhoda
Zaprla bo vrata za seboj in
In jih nikoli več ne bo odprla
Na primer spominjam se
Skeleče bolečine v prsih
Bolečine ki me bo razklala in
In omahnil bom na tla

Na primer spominjam se
Lastne sedmine nekega deževnega dne
Neznanci napravljeni v praznje obleke
Bodo sedeli okrog gole mize in
In pili bodo in me hvalili na vse pretege

Na primer spominjam se
Bobnenja prgišč zemlje po pokrovu krste
Ki mi bo varovala glavo
Zatem dolge neznosne tišine
Tišine v ušesih v ustih v očeh in
In v srcu

ODHOD

Kadar zavohaš vonj po trohnobi
 Kadar v ustih zaznaš okus po prsti
 Kadar naenkrat zagledaš gosto temo
 Tedaj vedi da je prišel tvoj čas
 Kjerkoli si karkoli počneš
 Se ustavi za hip
 Zlekni se na hrbet
 Skleni roki na prsih
 In zapri oči
 Iz glave preženi vse misli
 Pozabi na neizgovorjene besede
 Sproščeno se prepusti bibavici morske gladine
 Ne bo ti treba dolgo čakati
 Da bi postal to kar boš
 Spomin na neobstajajoče

PESEM BREZ BESED

Napisal bom pesem
 Z bledim črnilom jo bom pisal
 Z ugaslim sončnim žarkom
 Nabodenim na konico peresa
 Bom pisal
 Ob zori po prebdeni noči
 Bom nizal zatajene besede
 Tkal nitke tišine
 Neslišnemu kotalikanju zvezd po mlečni cesti
 Bom prisluhnil
 Pretakanju biserne rose po mehkih travnatih preprogah

Če bom premagal tesnobo in strah
 Bojazen in jutranji mraz
 In odmev na moj molk
 In spomin na včerajšnji poraz
 Bom napisal pesem brez besed
 Zate ki si gluha za vse
 Česar ne zakričim na glas